

Horne d. 5. januar 2017

Bevar nærheden og trygheden i de lokale samfund.

Jeg er tilflytter fra Ølgod til Horne, med 2 børn, på hhv. 7 år og 5 år.

Jeg er ikke tilfreds med, at I som sidder i byrådet mener, man får de bedste betingelser for vores børn, hvis de samles i store institutioner. De børn som ikke trives blandt mange, bliver tabt og senere i livet kan disse meget vel komme til at blive en kostelig belastning for vores kommune.

Jeg har selv oplevet, hvordan det kan påvirke børn i store institutioner. Jeg refererer til Skovbrynet i Ølgod. Det er rigtigt, som der flere gange er sagt, at det er store flotte lokaler og der er masser af lyse rum, men så er det positive også sagt. Huset er indrettet således, der skal være stille rum, men disse er lagt i forskellige afsnit af huset, som man er nødt til at gå igennem, for at komme til barnets afdeling. Det virker stressende på børn, som netop har behov for denne ro. For mit vedkommende, vil det sige 2 stressede børn, som ikke følte at, der var nærhed og tid til dem.

Jeg, som forælder, føler ikke man får kontakt til pædagogerne, som har med ens børn at gøre. Man får ikke en melding om hvordan ens barn har haft det, medmindre man finder den pågældende pædagog og spørger direkte. De fleste gange er denne gået eller har ikke lige haft tid til at snakke. Dette virker ikke som kvalitet og nærhed for mig.

Det er ikke den samme pædagog, man afleverer sine børn til hver dag, og man skal igennem hele huset, for at finde denne.

Det samme gør sig gældende, når man henter. Jeg har flere gange oplevet, at de ikke vidste hvor børnene var, da der var for få hænder til at have overblik over børnene, specielt når de var ude. Det er IKKE nærhed, tryghed og kvalitet.

Jeg valgte derfor, at flytte begge mine børn til en mindre institution, nemlig til Regnbuen i Horne.

Det er en lille (selvejende) daginstitution, med plads og nærhed til det enkelte barn. Man afleverer til den samme pædagog hver dag, og man har tid til at sige godmorgen. Hvis barnet er lidt ked af at skulle afleveres, er der tid fra pædagogernes side, til at tage barnet med i et hjørne, for at trøste og aflede dets opmærksomhed. Det er for mig tryghed, kvalitet og i den grad NÆRHED.

Der er tid og ro til, at barnet kan lære og udvikle sig. Forældre bliver inddraget i barnets hverdag, både i Regnbuen, men også i hjemmet, så man i samarbejde med pædagogerne kan lave en plan, for at styrke det enkelte barn. Dette er også med til at hjælpe forældrene til bedre at kunne forstå deres børn og hjælpe dem godt på vej til at blive **livsduelige børn**.

Forskellen, for mig, på en stor og lille institution, er;

Store institutioner mangler den nærhed og tryghed, der er med til at skabe ligevægt blandt børnene. Børn der ikke passer ind i samfundets kasser, har bedre forudsætninger for at finde deres plads i en mindre institution end i en stor institution.

De får plads og rum til at udvikle sig, og der er mere tid/flere hænder til at lære dem hvordan man opfører sig, og forberede dem på skoletiden, som absolut ikke levner meget plads til børn der skiller sig ud.

En lille institution har den nærhed, tryghed og kvalitet, som mange af de større institutioner mangler. Der er tid til det enkelte barn og, forældre bliver inddraget i beslutninger om barnet hvilket er med til at styrke samarbejdet i mellem pædagoger og forældre.

Dette påvirker også sammenholdet i mellem både børn og forældre i den enkelte institution, da børn lærer af deres forældre. Ser de samværet og viljen til at værne om det de har, er der altid opbakning.

Det er også vigtigt for et lille lokalsamfund, at der er et godt samarbejde i mellem forældrene, daginstitutionen, skolen og ikke mindst opbakning til de lokale foreninger. Så kan man hjælpe hinanden, ved forskellige fritidsaktiviteter og vedligeholdelse af Regnbuen, bl.a. afvikling af arrangementer, tage godt imod nye medlemmer, hente/bringe børn til aktiviteter, tage hånd om nye borgere til byen, inddrage nye forældre i Regnbuen og hjælpe til med opsætning af nye redskaber i børnehaven.

Det er der forældresamarbejdet og sammenholdet i de lokale samfund viser sig, da man derigennem får et medansvar for at sikre byens og børnenes fremtid.

Dette sammenhold og medansvar forsvinder, hvis man lukker daginstitutioner og skoler i de små samfund. Det kommer til at gå ud over hele byen, da man dermed også lukker foreninger og handelsmuligheder.

Man afvikler et godt og velfungerende lokalsamfund, som bliver en udkantsby, hvor der ikke kommer nye kræfter/borger til og ender som en soveby.

Derfor er det vigtigt, hvis man vil beholde nærheden og trygheden for vores børn i de små lokalsamfund, også i fremtiden, at det er udvikling og ikke afvikling, som er i højsædet.

Varde kommune's slogan hedder "Vi i Naturen", men der bliver ikke nogen til at nyde den smukke natur, som ligger udenfor de store byer, hvis man nedlægger de små skoler og institutioner, da man ikke får nogen til at flytte til udkantsbyerne.

Jeg håber med dette, at kunne få Jer i byrådet, til at tænke på, hvad I mener, er **livsduelige børn** og ikke bare børn som kastes rundt i systemet.

"At se hvad der er rigtigt, men ikke gøre det, er mangel på mod"

Med venlig hilsen

Dorthe Kristensen

Stadionvej 14, Horne

6800 Varde